

og tydeligt, at skal efterlønsalderen hæves over de 62 år, er det et krav, at der skal et lovforslag til behandling i Folketinget, og det vil altså sige, at efterlønsalderen skal ændres ved lov og ikke bare kan ændres med en bekendtgørelse fra ministeren.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det undrer mig, at hr. Thomas Adelskov kan sige det, for det fremgår jo af selve lovteksten, at det er op til beskæftigelsesministeren. Jeg kan citere fra forslaget til lov om forhøjelse af efterlønsalderen, hvor der står, at den skal fastsættes på baggrund af levetiden:

»Levetiden opgøres som et simpelt gennemsnit for mænd og kvinder. Efterlønsalderen fastsættes af beskæftigelsesministeren til levetiden for 60-årige i de seneste 2 år ...«.

Efterlønsalderen fastsættes af beskæftigelsesministeren. Det står i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det vil blive sådan, at hvis efterlønsalderen skal hæves over de 62 år, skal der et lovforslag til behandling i Folketinget, og der er sådan set ikke nogen tvivl om, at det skal være sådan. Det ville jo være fuldstændig urimeligt at sætte en minister til at afgøre, hvor gammel man skal være for at kunne få dagpenge osv., og vi har skruet lovforslaget sådan sammen for at sikre, at det ikke sker.

Men vi vedstår og erkender sådan set også, at vi jo sagtens, og heldigvis for det, kan opleve, at levealderen stiger væsentligt i de kommende år, også over det, vi har forudsat i velfærdsaftalen. Det betyder selvfølgelig, at vi bliver nødt til at tage bestik af, at der stadig er brug for mange hænder på det danske arbejdsmarked, også når vi lykkeligt bliver ældre.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil godt lige fortsætte med det, at vi lever længere.

Er det ikke lidt specielt, at man som socialdemokrat går med til at gennemføre regeringens politik om, at i 2025 indføres der reelt en efterlønsalder på 63 år, som bliver automatisk stignende, uden at man forud for beslutningen har forelagt vælgerne spørgsmålet: Skal al ekstra levetid bruges til arbejde? Skulle man ikke som et Socialdemokrati, der skal forvalte velfærden, have

diskuteret med vælgerne: Skal der bruges noget tid til arbejde, og skal der bruges noget tid til fritid? Uden overhovedet at diskutere har Socialdemokraterne sagt ja til en 63-års-grænse, som automatisk stiger efterfølgende, hvilket reelt betyder, at al ekstra levetid bruges til arbejde.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Forligspartierne har aftalt, at efterlønsalderen bliver 62 år, og hvis levealderen stiger yderligere, kan den sættes op til 63 år. Men vi har ikke givet en eller anden blankocheck til, at der skal ske nogle stigninger frem til år 3000, for vi kan jo slet ikke spå om fremtiden.

Men det er helt sikkert, at hvis vi ikke håndterer den virkelighed, vi har i dag, og den virkelighed, vi kan se for os om 10, 15, 20 år, vil det blive sådan, at når vi når frem til år 2020, vil vi som politikere formodentlig stå i en situation, hvor skatterne enten skal hæves så dramatisk, at det overhovedet ikke er realistisk, eller efterlønsordningen må afskaffes. Vi har sådan set nu garanteret, at der er en 5-årig efterlønsperiode, og vi har sikret den for fremtiden.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Faktum er, at når man lægger en automatik ind i et lovforslag, er det selvfølgelig, fordi den skal bruges, og derfor bliver efterlønsalderen de facto 63 år; det fremgår også af lovforslaget. Men det får vi jo lejlighed til at diskutere videre på tirsdag.

Kl. 12.15

Der er lige en enkelt lille ting, som jeg godt vil have hr. Thomas Adelskov til at uddybe, og det er den fortrydelsesret, der ligger i forslaget. Hvis man gør brug af en fortrydelsesret, bliver det, man har gjort, normalt annulleret, og så er man tilbage ved scratch. Men er det ikke rigtigt forstået, at hvis man bruger fortrydelsesretten her, er det jo ikke sådan, at man får den fulde efterløn? Hvis man bruger retten, får man gradvis en dårligere og dårligere efterløn, og det betyder, at de, der måske ikke har haft økonomi til det som unge og derfor er kommet lidt for sent i gang, ikke har nogen mulighed for at komme på fuld efterløn, men får en tilsvarende dårligere efterløn. Jeg mener sådan set, at fortrydelsesretten måske har en begrænset reel værdi med den udformning, den har, men jeg håber da, at det kan laves om under behandlingen af lovforslaget.